



Вирок від 09.04.2026 по справі 932/19386/25

Шевченківський районний суд міста дніпра

Провадження № 1-кп/[932/1864/25](#)

Справа № [932/19386/25](#)

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

09 квітня 2026 року Шевченківський районний суд міста Дніпра

у складі:

головуючого - судді ОСОБА_1

суддів ОСОБА_2 , ОСОБА_3

при секретарі ОСОБА_4

за участю:

прокурора ОСОБА_5

захисника (в режимі відеоконференції) ОСОБА_6

обвинуваченого (в режимі відеоконференції) ОСОБА_7

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду м.Дніпро, обвинувальний акт з додатками у кримінальному провадженні №22025050000000959, за обвинуваченням:

ОСОБА_8 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області, громадянина України, маючого професійно-технічну освіту, не працюючого, не одруженого, проживаючого за адресою: АДРЕСА_1 , зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_2 , раніше не судимого,-

у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених [ч.2 ст.111](#), [ч.7 ст.111-1 КК України](#),-

ВСТАНОВИВ:

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до ст. 5 Конституції України, носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює

владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до Рішень Конституційного Суду № 6-рп/2005 від 05.10.2005, № 6-рп/2008 від 16.04.2008 зазначені норми визначають, що влада народу є первинною, єдиною і не відчуженою та здійснюється народом шляхом вільного волевиявлення через вибори, референдум, інші форми безпосередньої демократії у порядку визначеному Конституцією та законами України, через органи державної влади та органи місцевого самоврядування, сформовані відповідно до Конституції та законів України. Тільки народ має право безпосередньо шляхом всеукраїнського референдуму визначати конституційний лад в Україні, який закріплюється Конституцією України, а також змінювати конституційний лад внесенням змін до Основного Закону України в порядку, встановленому його розділом XIII.

Стаття 6 Конституції України передбачає, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 69, 72 та 73 Конституції України передбачено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та

цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно- територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Так, 07.04.2014 у м. Донецьку Донецької області видано т.зв. «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой народной республики» (мовою оригіналу), яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 так названого «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «ДНР» та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схилення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності т.зв. «ДНР».

За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено так названий «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет т.зв. «ДНР» на території Донецької області.

Надалі представниками самопроголошеної т.зв. «ДНР», які контролюються окупаційною адміністрацією Російської Федерації, з числа своїх громадян та місцевого населення області сформовано політично-управлінські («органи державної влади ДНР») та силові органи.

Так, на учасників органів силового блоку покладено обов`язки підтримки збройної агресії Російської Федерації та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема шляхом:

- систематичної організації та здійсненні актів застосування збройної сили проти держави України у особі Збройних сил України, інших військових формувань, Міністерства внутрішніх



справ України, Національної поліції України, зокрема шляхом ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню їх службових обов'язків, обстрілів населених пунктів тощо;

- створення не передбачених законом озброєних підрозділів та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку т.зв. «ДНР» та організація їх у групи, навчання, озброєння та керівництво їхніми діями;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області з метою їх виводу з-під контролю органів державної влади України та їх включення до самопроголошеного псевдодержавного утворення т.зв. «ДНР»;

- захоплення чи заволодіння у інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами з метою оснащення незаконних збройних формувань, які вчиняють дії, направлені на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- координації та узгодження своїх дій з діями регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань російської федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, з метою спільного та ефективного протистояння Збройними силами України, іншим військовим формуванням;

- блокування виконання правоохоронними органами та підрозділами Збройних сил України передбачених Конституцією та законодавством України функцій на тимчасово окупованій території України;

- силового подолання опору цивільного населення окупаційній адміністрації шляхом фізичної розправи та незаконного позбавлення волі;

- силової підтримки учасників органів політичного та управлінського блоку незаконних утворень т.зв. «ДНР», захопленні, укріпленні та охороні зайнятих ними будівель та споруд.

Водночас, на учасників органів політичного блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії Російської Федерації та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом:

- створення та участі в діяльності окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях Донецької області;
- видачі нормативно-правових актів від імені окупаційної адміністрації російської федерації та самопроголошених органів влади т.зв. «ДНР»;
- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності псевдодержавного утворення т.зв. «ДНР» з метою схилення їх до участі у вказаній організації, приховування факту збройної агресії Російської Федерації проти України, отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;
- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;
- налагодження взаємодії з незаконним псевдодержавним утворенням т.зв. «ДНР» та її лідерами з метою координації дій, спрямованих на насильницьку зміну конституційного ладу України;
- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам та Збройним силам України;
- координація та узгодження своїх дій з радниками та інструкторами Російської Федерації, з метою спільного та ефективного протистояння Збройним силам України, іншим військовим формуванням, та вчинення умисних дій, спрямованих на зміну меж території та державного кордону

України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітації, висвітлення діяльності т.зв. «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції і заходах із забезпечення національної безпеки і оборони, стримування і відсічі російської збройної агресії в Донецькій та Луганській областях, та формування думки серед населення про законність власних дій;
- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку т.зв. «ДНР» для забезпечення їх протиправної діяльності;
- забезпечення учасників т.зв. «ДНР» транспортом, символікою, агітаційними матеріалами тощо.

При цьому, кожний учасник органів політичного та силового блоків т.зв. «ДНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлював, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії Російської Федерації та зміна меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації на території Донецької області, які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями.

Одночасно з метою зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, на тимчасово окупованій частині Донецької області з числа представників політичного блоку т.зв. «ДНР» створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій, та, згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, є органами окупаційної адміністрації Російської Федерації.

21.02.2022 керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента Російської Федерації з проханням визнати незалежність так званих Донецької та Луганської народних республік.

В цей же день президент Російської Федерації (далі РФ) скликав позачергове засідання ради безпеки Російської Федерації, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності т.зв. «Донецької» та «Луганської народних республік».

Службові особи з числа вищого керівництва РФ, які входять до складу ради безпеки РФ, публічно підтримали звернення державної думи РФ та заявили про необхідність визнання президентом РФ незалежності т.зв. «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки», а одним із основних аргументів для прийняття такого рішення членами Ради безпеки РФ було проживання на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей громадян Російської Федерації у кількості понад 800 тисяч осіб, а також понад 1,2 мільйонів осіб, котрі подали документи на громадянство РФ.

Цього ж дня президент Російської Федерації підписав указ про визнання незалежності т.зв. «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

У подальшому президент Російської Федерації, а також інші невстановлені представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту

Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил РФ (далі по тексту ЗС РФ) на територію України.

24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який діє до теперішнього часу.

ОСОБА_7, як громадянин України, який згідно із ст. 65 Конституції України має обов'язок здійснювати захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, який у відповідності до частин 2, 3 ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» може бути реалізований шляхом проходження військової служби виключно у Збройних силах України, інших утворених відповідно до законів України військових формуваннях, а також правоохоронних органах спеціального призначення, посади в яких комплектуються військовослужбовцями, свідомо порушуючи свій конституційний обов'язок щодо захисту

Вітчизни, діючи в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, умисно, з корисливих та ідеологічних мотивів, з метою заподіяння шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності України, добровільно погодився прийняти участь у бойових діях на боці ворога (держави-агресора) РФ.

Так, 22.07.2025 у громадянина України ОСОБА_7 виник злочинний умисел, спрямований на вчинення державної зради, тобто діяння, умисно вчиненого громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану.

Того ж дня ОСОБА_7, керуючись корисливим та ідеологічним мотивами, з мотивів нанесення шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, перебуваючи у приміщенні «Виправної колонії № 1 Управління федеральної служби виконання покарань по Тверській області», розташованої за адресою: Російська Федерація, м. Тверь, вул. Великі Перемьрки, буд. 18, добровільно уклав контракт про проходження військової служби строком 1 рік та був зарахований до списків особового складу ЗС РФ, отримав перше військове звання «рядовий» та призначений на посаду стрільця роти «ІНФОРМАЦІЯ_2» НОМЕР_1 штурмового батальйону НОМЕР_2 мотострілецького полку ЗС РФ, в/ч НОМЕР_3, чим здійснив перехід на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану.

22.07.2025 ОСОБА_7 переміщено на військовий полігон ЗС РФ в районі АДРЕСА_3, де проходив первинну військову підготовку (медична, вогнева, тактична, інженерна). Того ж дня, отримав позивний «ОСОБА_9» та був забезпечений вогнепальною зброєю АК-74, військовою формою одягу зразка ЗС РФ, особистим військовим спорядженням та засобами індивідуального захисту. Підготовку проходив до 10.08.2025.

10.08.2025 ОСОБА_7 у складі підрозділу переміщено на бойові позиції в районі с. Кудряшівки Сіверськодонецького р-ну Луганської обл.

Того ж дня ОСОБА_7 у складі підрозділу переміщено на бойові позиції в районі с. Торського Краматорського р-ну Донецької

обл.

12.08.2025 ОСОБА_7 у складі підрозділу переміщено на бойові позиції в районі с. Зарічного Краматорського р-ну Донецької обл., де він у складі підрозділу здійснював вогневий контроль ділянки дороги, якою могли рухатися Збройні сили України.

24.08.2025 ОСОБА_7, приймаючи участь у бойових діях проти Збройних сил України на боці ворога Російської Федерації, виконуючи від невстановлених осіб наказ на вогневий контроль ділянки дороги в районі с. Зарічного Краматорського Донецької області, в ході бойового зіткнення був затриманий військовослужбовцями Збройних сил України, внаслідок чого його злочинну діяльність було припинено.

Під час проходження військової служби у вказаному збройному формуванні держави-агресора, грошове забезпечення ОСОБА_7, відповідно до штатного розпису за його посадою, складало приблизно 200000 російських рублів на місяць.

Умисні дії ОСОБА_7, які виразились у вчиненні державної зради, тобто діяння, умисно вчиненого громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: переході на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, кваліфікуються за [ч. 2 ст. 111 КК України](#).

Крім того, 22.07.2025 громадянин України ОСОБА_7, діючи умисно, добровільно, за власною ініціативою, керуючись корисливим та ідеологічним мотивами, перебуваючи у приміщенні «Виправної колонії № 1 Управління федеральної служби виконання покарань по Тверській області», розташованої за адресою: Російська Федерація, м. Тверь, вул. Великі Перемєрки, буд. 18, добровільно уклавши контракт про проходження військової служби строком 1 рік, будучи зарахованим до списків особового складу ЗС РФ, отримавши перше військове звання «рядовий» та будучи призначеним на посаду стрільця роти «Шторм-V» НОМЕР_1 штурмового батальйону НОМЕР_2 мотострілецького полку ЗС РФ, в/ч НОМЕР_3, добровільно вступив до збройних формувань держави-агресора з метою допомоги у веденні бойових дій проти Збройних сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізувалися для

захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України.

22.07.2025 ОСОБА_7 переміщено на військовий полігон ЗС РФ в районі АДРЕСА_3 , де проходив первинну військову підготовку (медична, вогнева, тактична, інженерна). Того ж дня, отримав позивий «Колян» та був забезпечений вогнепальною зброєю АК-74, військовою формою одягу зразка ЗС РФ, особистим військовим спорядженням та засобами індивідуального захисту. Підготовку проходив до 10.08.2025.

10.08.2025 ОСОБА_7 у складі підрозділу переміщено на бойові позиції в районі с. Кудряшівки Сіверськодонецького р-ну Луганської обл.

Того ж дня ОСОБА_7 у складі підрозділу переміщено на бойові позиції в районі с. Торського Краматорського р-ну Донецької обл.

12.08.2025 ОСОБА_7 у складі підрозділу переміщено на бойові позиції в районі с. Зарічного Краматорського р-ну Донецької обл., де він у складі підрозділу здійснював вогневий контроль ділянки дороги, якою могли рухатися Збройні сили України.

24.08.2025 ОСОБА_7 , приймаючи участь у бойових діях проти Збройних сил України на боці ворога Російської Федерації, виконуючи від невстановлених осіб наказ на вогневий контроль ділянки дороги в районі с. Зарічного Краматорського Донецької області, в ході бойового зіткнення був затриманий військовослужбовцями Збройних сил України, внаслідок чого його злочинну діяльність було припинено.

Під час проходження військової служби у вказаному збройному формуванні держави-агресора, грошове забезпечення ОСОБА_7 , відповідно до штатного розпису за його посадою, складало приблизно 200000 російських рублів на місяць.

Умисні дії ОСОБА_7 , які виразились у колабораційній діяльності, тобто у добровільній участі громадянина України в збройних формуваннях держави-агресора, кваліфікуються за [ч. 7 ст. 111-1 КК України](#).

Суд вважає доведеним дане обвинувачення, оскільки встановлені судом обставини повністю підтверджено доказами, дослідженими та перевіренними під час судового розгляду.



Показами обвинуваченого ОСОБА_7, який провину у скоєнні вищевказаних кримінальних правопорушеннях визнав повністю та пояснив, що він є громадянином України та з 2013 року проживав на території Росії. Обставини викладені в обвинувальному акті повністю підтвердив.

Так, 22.07.2025 року він, відбуваючи покарання у «Виправній колонії №1 Управління федеральної служби виконання покарань по Тверській області» добровільно уклав контракт про проходження військової служби та був зарахований до списків особового складу ЗС РФ, а саме у ВЧ НОМЕР_3. Контракт передбачав участь в бойових діях на території України. Вказав, що він обіймав посаду стрілок рядовий та мав отримувати 200 000 рублів в місяць.

Первинну військову підготовку проходив в с. Кирносове Луганської області до 10.08.2024 року. Після чого, йому було видано вогнепальну зброю АК-74, військову форму одягу зразка ЗС РФ та військове спорядження.

24.08.2025 року в с.Зарічному Донецької області він був поранений і взятий в полон українськими військовими.

Також зазначив, що він не звертався до відповідних органів для відмови від громадянства України.

А також дослідженими письмовими доказами по справі:

- протоколом пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 17.10.2025, відповідно до якого, свідок ОСОБА_10 впізнав особу на фото №3, як ОСОБА_7, який є військовослужбовцем роти «ІНФОРМАЦІЯ_3» НОМЕР_1 штурмового батальйону НОМЕР_2 мотострілецького полку ЗС РФ, в/ч НОМЕР_3. Окрім того, ОСОБА_7 є мешканцем м. Кам`янського Дніпропетровської області, але при цьому він дуже довгий час жив в Російській Федерації. ОСОБА_7 взято в полон 24.08.2025 в денний час доби в с. Зарічному Краматорського району Донецької області. Зі слів свідка, ОСОБА_7 під час спілкування із ним пояснив, що дійсно проходив службу у військовому підрозділі РФ, будучи при цьому громадянином України (том 1 а.с.6). Відповідно до довідки (том 1 а.с.7) впізнаною особою є ОСОБА_7.

Протоколом про проведення слідчого експерименту від 18.10.2025, відповідно до якого, ОСОБА_7 відтворив дії, обстановку подій, які відбувалися за його участі у період із



22.07.2025 по 24.08.2025, відеозапис яких відтворений під час судового розгляду (том 1 а.с.9-11).

Протоколом огляду Інтернет-ресурсу від 22.11.2025, відповідно до якого, проведено огляд сторінки Інтернет-ресурсу «Вікіпедія», де в пошуковому рядку введено ключове слово «ІНФОРМАЦІЯ_4». Інтернет ресурс вказує, що 37-й мотострілковий полк є військовою частиною Сухопутних військ Російської Федерації. Зазначений полк було створено у 2023 році для участі у вторгненні в Україну. Окрім того, виявлено інформацію, що вказаний підрозділ входить до складу НОМЕР_4 мотострілецької дивізії.

Із метою отримання додаткових даних щодо зазначеного військового підрозділу, здійснено натискання на джерело, розташоване першим у переліку ресурсів у розділі «Примечания». В результаті цього здійснено перехід за Інтернет-адресою ІНФОРМАЦІЯ_5 за якою розміщено статтю під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_6» сайту «БИЗНЕСОНЛАЙН», в якій розміщено додаткову інформацію щодо 37-го мотострілецького полку.

В подальшому, в пошуковому рядку введено ключове слово «Шторм-V». На екран виведена інтернет-сторінка інтернет-сайту «Вікіпедія», а саме розділ «Шторм-V» за посилання ІНФОРМАЦІЯ_7

Інтернет ресурс вказує, що «Шторм V» є російськими підрозділами, що комплектуються колишніми ув'язненими.

Із метою отримання додаткових даних щодо зазначеного військового підрозділу здійснено натискання на джерело, розташоване другим у переліку ресурсів у розділі «Примечание». В результаті цього здійснено перехід за Інтернет адресою <https://www.radiosvoboda.org/a/sud-viyskovyy-ry-dmytro-kurashov-rozstril-ukrayinsko-ho-viyskovopoloneno-ho/33314030.html>, за якою розміщено статтю під назвою «Наказ був: у полон не брати». Уперше російський військовий у суді розповідає про страти українських полонених» сайту «Радіо Свобода», в якій розміщено додаткову інформацію щодо військового підрозділу «Шторм-V».

З метою збереження отриманих даних та недопущення видалення інформації з мережі Інтернет здійснено архівацію



вказаної сторінки за допомогою Інтернет-ресурсу archive.today за посиланням ІНФОРМАЦІЯ_8 наступним чином.

За допомогою комбінації клавіш клавіатури ноутбуку Ctrl+S здійснено збереження зазначених Інтернет-сторінок. В результаті без внесення будь-яких змін на диск «С» ноутбуку завантажено чотири файли Microsoft Edge HTML Document (.html) «37-й мотострелковий полк Вікіпедія», «Батальони просят огня_как Татарстан выставил на СВО целый новый полк», «Шторм-V Вікіпедія» та «Наказ був у полон не брати». Уперше російський військовий у суді розповідає про страти українських полонених», а також чотири папки із назвами «37-й мотострелковий полк Вікіпедія_files» (містить 12 файлів), «Батальоны просят огня как Татарстан выставил на СВО целый новый files» (містить 34 файли), «Шторм-V Вікіпедія_files» (містить 10 файлів) та ««Наказ був у полон не брати». Уперше російський військовий у суді розповідає про страти українських полонених_files» (містить 77 файлів).

Створені в ході огляду знімки екрану збережено в папці під назвою «Скріншоти».

В подальшому за допомогою програмного застосунку RapidCRC Unicode (версія 0.3.40.0) було встановлено контрольні суми за алгоритмом SHA1 всіх збережених файлів, а відомості про отримані файли зведено в таблицю.

Отримані в ході огляду файли збережені на диск для лазерних систем зчитування типу DVD-R. Диск «фіналізовано», що виключає можливість подальшого запису чи модифікації записаних даних. З метою схоронності диск упаковано до паперового конверту. На конверті слідчим зроблені пояснювальні написи та поставлений підпис (том 1 а.с.13-20).

Таким чином, суд вважає повністю доведеним дане обвинувачення ОСОБА_7, оскільки досліджені вищезазначені докази, які є в матеріалах кримінального провадження, отримані у передбаченому кримінально-процесуальному порядку, є допустимими, належними та достовірними, взаємно узгодженими, підтверджуючими один одного, які мають значення для кримінального провадження та такими, що відповідають фактичним обставинам справи.

Враховуючи наведене, суд визнає обвинуваченого ОСОБА_7 винним у вчиненні кримінальних правопорушень, а його



умисні дії, що виразились у вчиненні державної зради, тобто діяння, умисно вчиненого громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: переході на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, а також у колабораційній діяльності, тобто у добровільній участі громадянина України в збройних формуваннях держави-агресора, вірно кваліфіковані за [ч. 2 ст. 111](#), [ч. 7 ст. 111-1 КК України](#).

При призначенні покарання обвинуваченому ОСОБА_7 колегія суддів, враховує ступінь тяжкості вчинених ним кримінальних правопорушень, які відповідно до ст.12 КК України відносяться до особливо тяжких злочинів, особу обвинуваченого, який раніше не судимий, на обліку у лікаря психіатра та нарколога не перебуває, а також його відношення до скоєного.

До обставин, що пом'якшують покарання обвинуваченому ОСОБА_7 суд відносить активне сприяння розкриттю кримінального правопорушення.

До обставин, які обтяжують покарання обвинуваченому суд відносить вчинення злочину з використанням умов воєнного стану (в частині обвинувачення за [ч.7 ст.111-1 КК України](#)) .

Враховуючи вищенаведені обставини, характер та ступінь тяжкості вчинених кримінальних правопорушень, особу обвинуваченого, колегія суддів вважає за необхідне призначити обвинуваченому ОСОБА_7 покарання, у виді позбавлення волі із застосуванням положень ч.1 ст. 70 КК України, з конфіскацією всього, належного йому на праві власності майна, з позбавленням права обіймати посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій в органах влади, установах, підприємствах та організаціях незалежно від форми власності, що буде в даному випадку законним та справедливим, відповідатиме загальним засадам призначення покарання та буде необхідним та достатнім для виправлення обвинуваченого та попередження вчинення ним нових кримінальних правопорушень.

Керуючись ст.ст. 368, 370-371, 373- 376, 615 КПК України, суд

УХВАЛИВ:



ОСОБА_11 визнати винним у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених [ч.2 ст.111](#), [ч.7 ст. 111-1 КК України](#).

Призначити ОСОБА_12 покарання:

-за [ч.2 ст. 111 КК України](#) у виді позбавлення волі строком на 15 (п'ятнадцять) років з конфіскацією всього, належного йому на праві власності майна;

-за [ч.7 ст. 111-1 КК України](#) у виді позбавлення волі строком на 12 (дванадцять) років, з позбавленням права обіймати посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій в органах влади, установах, підприємствах та організаціях незалежно від форми власності строком на 10 (десять) років та з конфіскацією всього, належного йому на праві власності майна.

З урахуванням положень ч.1 ст.70 КК України за сукупністю кримінальних правопорушень шляхом поглинання менш суворого покарання більш суворим покаранням остаточно призначити ОСОБА_12 покарання у виді позбавлення волі строком на 15 (п'ятнадцять) років з позбавленням права обіймати посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій в органах влади, установах, підприємствах та організаціях незалежно від форми власності строком на 10 (десять) років та з конфіскацією всього, належного йому на праві власності майна.

Строк відбуття покарання ОСОБА_12 рахувати з моменту фактичного затримання після набрання вироком законної сили.

Запобіжний захід у даному кримінальному провадженню відносно ОСОБА_8 не обирався.

На вирок суду може бути подана апеляція до Дніпровського апеляційного суду, через Шевченківський районний суд міста Дніпра, протягом 30 днів з дня його проголошення.

Копія вироку негайно після його проголошення вручається обвинуваченому та прокурору.

Вирок суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги судові рішення, якщо його не



скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Головуючий суддя ОСОБА_1

Суддя ОСОБА_2

Суддя ОСОБА_3

Суд [Шевченківський районний суд міста Дніпра](#)

Дата ухвалення рішення 09.04.2026

Оприлюднено 13.04.2026

Номер документу 135563165

Судочинство Кримінальне

Категорія Злочини проти основ національної безпеки України Державна зрада

Судовий реєстр по справі — [932/19386/25](#)

Вирок від 09.04.2026

Кримінальне
Бабушкінський районний суд м.Дніпропетровська
Татарчук Л. О.

Ухвала від 10.02.2026

Кримінальне
Бабушкінський районний суд м.Дніпропетровська
Татарчук Л. О.

Ухвала від 05.12.2025

Кримінальне
Бабушкінський районний суд м.Дніпропетр
Татарчук Л. О.

Всі матеріали на цьому сайті розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Із Зазначенням Авторства 4.0 Міжнародна, якщо інше не зазначено на відповідній сторінці

© 2016–2026 Опендатабот

ua Зроблено в Україні

